Το άγχος της επιβίωσης από το Ολοκαύτωμα έχει μακροπρόθεσμα μόνιμες αρνητικές επιπτώσεις στη δομή του εγκεφάλου των επιζώντων, καθώς επίσης πιθανώς στα παιδιά και στα εγγόνια τους, σύμφωνα με μια νέα τσεχική επιστημονική έρευνα.

Η νέα έρευνα, που παρουσιάστηκε στο 5ο Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Νευρολογίας στο Όσλο την Κυριακή, αναδεικνύει ότι η επιβίωση από το Ολοκαύτωμα έχει συναισθηματικές και βιολογικές επιπτώσεις που διαπερνούν τη ζωή των επιζώντων. Εξαιτίας της μείωσης της φαιάς ουσίας τους επηρεάζονται τα μέρη του εγκεφάλου που είναι υπεύθυνα για την ανταπόκριση στο στρες, τη μνήμη, τα κίνητρα, τη μάθηση και τη συμπεριφορά.

Οι ερευνητές υπέβαλαν σε μαγνητική τομογραφία 56 άτομα με μέσο όρο ηλικίας τα 79-80 έτη, οι μισοί από τους οποίους ήσαν επιζώντες του Ολοκαυτώματος, ενώ οι υπόλοιποι δεν είχαν καμία εμπειρία από αυτό, ούτε προσωπική, ούτε οικογενειακή.

Διαπιστώθηκε πως οι επιζώντες από το Ολοκαύτωμα είχαν σημαντικά μειωμένη ποσότητα φαιάς ουσίας στον εγκέφαλο τους.

Συγκριτικά, οι μικρότεροι σε ηλικία συμμετέχοντες είχαν επηρεαστεί περισσότερο, ένα εύρημα που προκύπτει από το γεγονός ότι όσοι ήταν 12 ετών το 1945, είχαν ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα φαιάς ουσίας. Το εύρημα αυτό, ενδεχομένως εξηγείται από το γεγονός ότι σε μικρότερη ηλικία οι άνθρωποι είναι πιο ευαίσθητοι στις αγχογόνες συνθήκες. Αυτό που προξενεί εντύπωση, είναι το γεγονός ότι οι συμμετέχοντες ήταν ευχαριστημένοι με την επαγγελματική και προσωπική τους ζωή μεταπολεμικά.

Προηγούμενες μελέτες έχουν δείξει ότι χαμηλά επίπεδα φαιάς ουσίας παρατηρούνται επίσης στα άτομα με διαταραχή μετατραυματικού στρες και σε άτομα που έχουν βιώσει άγχος κατά την πρώιμη παιδική ηλικία τους, στις περιοχές εγκεφάλου που σχετίζονται με αυτές τις διαταραχές. Παρόλα αυτά, βρέθηκε ότι οι επιζώντες του Ολοκαυτώματος είχαν σημαντικότερες μειώσεις φαιάς ουσίας τόσο σε αυτές όσο και σε άλλες εγκεφαλικές περιοχές.

Δεδομένου ότι αποκαλύφθηκε επίσης στους απογόνους των επιζώντων μια μείωση νευρωνικών διασυνδέσεων ανάμεσα σε εγκεφαλικές περιοχές που εμπλέκονται στο συναίσθημα και στη μνήμη, οι ερευνητές φιλοδοξούν να διερευνήσουν αν η μετάδοση στους απογόνους βασίζεται σε συμπεριφορικούς, ψυχολογικούς ή σε γενετικούς παράγοντες.

Ο ερευνητής Ιβάν Ρέκτορ, καθηγητής νευρολογίας και επικεφαλής ερευνών του Κέντρου Νευροεπιστήμης στο Πανεπιστήμιο Μάζαρικ του Μπρνο, δήλωσε ότι η έρευνα πάνω στο ζήτημα πρέπει να συνεχιστεί, ώστε να διευκρινιστούν οι τρόποι αντιμετώπισης του τραύματος του Ολοκαυτώματος από τους επιζώντες, αλλά και οι τρόποι μεταφοράς του στις επόμενες γενιές, προκειμένου να βρεθούν οι καλύτερες θεραπευτικές παρεμβάσεις.

ΠΗΓΗ: ιστοσελίδα protothema.gr, 1.7.2019

Phoca PDF